

заплутались стежки

й ми забрели у бездоріжжя дощове
щоніч широкий ятір закидаємо в ячмінний вітер
а зранку в ньому не знаходимо ніколи
ані дрібної птички ані овоча найменшого —
лиш паперові водорості
й луску пожовклих тих зідхань
що свідчать про
ймовірність наших ніби-то кохань

Збірка « [Подорож поза форми](#) », Видавництво «Нью-Йоркської Групи», Нью-Йорк, 1972.